

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๗/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๓/๒๕๖๗

วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายก้วยตี แซ่อย่าง ผู้ร้อง
ศาลยุติธรรม ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายก้วยตี แซ่อย่าง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายก้วยตี แซ่อย่าง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๔๘๒/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อ ๗๔๓/๒๕๖๑ ความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) มาตรา ๖๖ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำคุก ๓๓ ปี ๔ เดือน ต่อมาพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศใช้บังคับ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแทน แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ มิได้บัญญัติให้ถือปริมาณยาเสพติดมากำหนดเป็นพฤติการณ์ในการกระทำความผิด อีกทั้งมาตรา ๑๔๕ วรรคสองและวรรคสาม บัญญัติเหตุฉกรรจ์ที่ทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นไว้แตกต่างจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ศาลใช้กำหนดโทษผู้ร้อง เป็นกรณีกฎหมายบัญญัติภายหลังการกระทำความผิดเป็นคุณแก่ผู้ร้องมากกว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อ



ศาลจังหวัดเชียงใหม่ขอให้กำหนดโทษใหม่ ศาลจังหวัดเชียงใหม่คำมีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์คำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดเห็นว่าผู้ร้องกับพวกพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีน ๕๐ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๔๗,๑๐๖.๕๖๓ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นปริมาณมาก บ่งชี้ว่าหากแพร่กระจายออกไปย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน มีโทษตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต โทษที่กำหนดตามคำพิพากษาในความผิดของผู้ร้องไม่หนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง พิพากษายืน ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและยกคำร้อง ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องพิจารณาพิพากษาคดี โดยนำความผิดหรือบทกำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาปรับบทกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษแก่ผู้ร้องในคดีอาญาที่ถึงที่สุดแล้ว ทั้งที่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ใช้ในขณะที่ยุติการกระทำความผิดเป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังเพื่อลงโทษบุคคล ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องในการพิจารณาและพิพากษาคดีอาญา ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

๒. ให้ยกเลิกคำสั่งยกคำร้องขอโทษใหม่ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ และคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาของศาลฎีกา

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่



- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องโดยการนำประมวลกฎหมายอาญาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาใช้บังคับย้อนหลังเพื่อลงโทษผู้ร้อง เป็นการกระทำที่กระทบสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖



- ๔ -

และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้นผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป





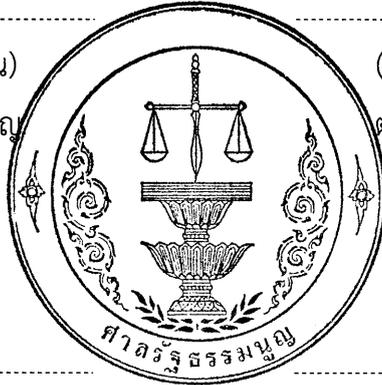
(คำสั่งที่ ๖๗/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ